

AZ ÉLŐ KRISZTUS

AZ APOSTOLOK BIZONYSÁGA

AZ UTOLSÓ NAPOK SZENTJEINEK JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZA

A mint megemlékezünk Jézus Krisztus kétezer évvel ezelőtti születéséről, bizonyágunkat tesszük az Ő páratlan életének valóságáról, nagyszerű engesztelő áldozatának végtelen tisztaságáról és erejéről. Senki más nem volt hasonlóan mély hatással mindazokra, akik a földön éltek, és akik még ezután fognak élni.

Ő volt az Ószövetség nagy Jehovája, s az Újszövetség Messiása. Atyjának irányítása alatt Ő volt a föld teremtetője. „Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, a mi lett” (János 1:3). Bár büntelen volt, megkeresztelkedett, hogy minden igazságot betöltsön. „Széjjel járt jót tévén” (Csel. 10:38), mégis megvetették érte. Evangéliuma a béke és a jóakarát üzenete volt. Mindenkit arra kért, hogy kövessék példáját. Beteget gyógyítva, vakot látóvá téve és holtat feltámasztva járta Palesztina útjait. Az örökkévalóság igazságairól, a halandóság előtti létünk valóságáról, földi életünk céljáról, valamint Isten fiainak és lányainak az elkövetkezendő életben való lehetőségeiről tanított.

Nagyszerű engesztelő áldozatának emlékeztetőjeként bevezette az úrvacsorát. Hamis vádak alapján letartóztaták és ítélték felette, bűnösnek mondták ki, hogy megnyugtassák a tömeget, s arra ítélték, hogy meghaljon a Kálvária keresztyén. Életét adta, hogy kiengeszteljen az egész emberiség bűneiért. Nagyszerű ajándékot adott mindazokért és mindazok helyett, akik valaha is élnek a földön.

Ünnepélyesen bizonyágunkat tesszük arról, hogy élete, amely az egész emberi történelem középpontjában áll, nem Betlehemben kezdődött, és nem a Kálvárián ért véget. Ő volt az Atya Elsőszülötte, Egyszülött Fia a testben, a világ Megváltója.

Feltámadott a sírból, hogy „zsengéjök” legyen „azoknak, kik elaludtak” (1Korinthusbeliekhez 15:20). Feltámadott Úrként ellátogatott azok közé, akiket az életben szeretett. Az Ő „más juhai” (János 10:16) között is szolgált az ősi Amerikában. A modern világban Ő és Atyja megjelentek

a gyermek Joseph Smithnek, ezzel megnyitva a régóta ígért „idők teljességének rendjét” (Efézusbeliekhez 1:10).

Joseph Smith próféta ezt írta az Élő Krisztusról: „Szeme olyan volt, mint a tűz lángja, haja fehér, mint a tiszta hó, arcának fénye túlragyogta a nap fényét, és hangja, igen, Jehova hangja, olyan volt, mint a nagy víz zúgása, és így szólt:

Én vagyok az első és az utolsó, az, aki él; az aki megöletett. Én vagyok a ti pártfogótok az Atyánál” (T&Sz 110:3–4).

Azt is kijelentette Róla a próféta: „Most pedig, a sok tanúbizonyosság után, amit órónak tettek, íme az utolsó, a mi tanúbizonyosságunk az, hogy ő él!

Mert láttuk őt az Atya jobbán, és hallottuk a hangot, amely tanúsította, hogy ő az Atya Egyszülöttje.

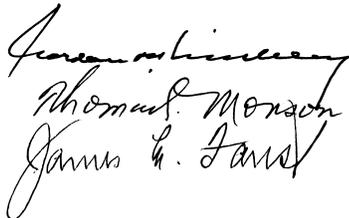
Mert őtöle, őáltala, és őreá nézve teremtetnek és teremtettek a világok, és hogy azok lakói Istennek újjászületett fiai és leányai” (T&Sz 76:22–24).

Ünnepélyes szavakkal jelentjük ki, hogy az Ő papsága és egyháza visszaállítattott a földre — „fölepítettetek az apostoloknak és prófétáknak alapkövén, lévén a szegletkő maga Jézus Krisztus” (Efézusbeliekhez 2:20).

Tanúságot teszünk, hogy egy napon visszatér majd a földre. „És megjelenik az Úr dicsősége, és minden test látni fogja azt” (Ésaiás 40:5). Királyok királyaként kormányoz majd, és Urak Uraként uralkodik, minden térd meg fog hajolni, és minden nyelv hódolattal szól majd Őelőtte. Mindegyikünk ott fog állni, hogy cselekedeteink és szívünk vágya szerint megítéljen minket.

Felszentelt apostolaiként bizonyágunkat tesszük, hogy Jézus az Élő Krisztus, Isten halhatatlan Fia. Ő a nagy Immánuel Király, aki ma az Ő Atyjának jobbán áll. Ő a világ világgossága, élete és reménysége. Az Ő útja az az ösvény, amely ebben az életben boldogsághoz, az elkövetkezendőben pedig örök élethez vezet. Köszönet Istennek az Ő isteni Fia páratlan ajándékáért.

AZ ELSŐ ELNÖKSÉG

2000. január 1.

A TIZENKETTEK KVÓRUMA

